

И последното стихотворение, в чието заглавие срещам отклонение, е "Градушка". Споменатото заглавие е преведено с две думи - "буря от град". С така предаденото от преводача заглавие още повече се засилва драматизма на настроението.

Ще започна отзад напред. Стихотворението "Градушка" (1900) е последното стихотворение в представена стихосбирка от Яворови творби на арабски език. То се числи към ранната поезия на Яворов и е белязано с литературната традиция на 90-те години. Чувствава се, че поетът прави опити за възкресяване на фолклорните традиции в литературата ни. Като го сравним с някои разкази на Елин Пелин ще видим, че има близост, особено в картините на селския живот. Забелязваме същия патос, същата образност. В него са изразени ярки социални и демократични настроения. "Градушка" е една, макар и малка, забележителна поема. В нея Яворов е успял да постигне изключително по художествената си сила внушение. Градушката олицетворява вечното нещастие, което застрашава не само човека, но и неговия труд и усилия. Това сякаш е една злокобна сила, на която се подчиняват дори и боговете. М. Аид прекрасно е превел тази творба. И арабският читател може да почувства пълното сливане в нея на автор и лиричен герой с народната съдба. Може да усети изключителния драматизъм на преживяното от това природно бедствие. Много добре са предадени интонационно-ритмичната структура на творбата и звукоподражателната тоналност, изразяващи изключително зловещия символ на градушката, възплъщението на безмилостната съдба. И ако преводачът не беше на нужната висота, тези внушения щяха да бъдат загубени.

Няма да разглеждам как българската критика у нас до и след 9.IX.1944 г. анализира и оценява творчеството на Яворов. Това не е цел на изследването ми. Единствено ще изкажа личното си мнение за това как са направени преводите на творби на поета, писани през различни периоди от живота му. От стихотворенията може да се направи извод, че М. Аид включва такива творби, в които проличава всеобхватността на преживяванията на поета. Това пък дава възможност да разберем цялостната мисъл на всяка една личност, във всеки един от мотивите. Тези подробности много ясно характеризират и любовната лирика на Яворов. Но всъщност любовта и любимата се малък отрязък от лириката на поета. В сферата на любовните мотиви е поставен и въпроса за вярата, за сложното